

Gruwelijke praktijk in Iran

The stoning of Soraya M.

Bioscoop: Het Ketelhuis
Regie: Cyrus Nowrasteh
Met: Shohreh Aghdashloo,
Mozhan Marnò

★★★★☆

In de Amerikaanse speelfilm *The stoning of Soraya M.* wordt een Iraanse vrouw door stening ter dood gebracht. Wegkijken is onvermijdelijk bij de gruwelijke, twintig minuten durende steningsscène.

Het lijkt een absurdistische grap te zijn: het Iraanse strafrecht regelt de grootte van de stenen waarmee een stening moet worden uitgevoerd. De stenen mogen niet zo groot zijn dat de veroordeelde na een paar worpen dood is, maar ook niet zo klein dat ze 'geen steen kunnen worden genoemd'.

In *The stoning of Soraya M.* is te

zien wat dat in de praktijk betekent. De film is gebaseerd op het in 1990 gepubliceerde boek *La femme lapidée*, waarin de Frans-Iraanse journalist en schrijver Freidoune Sahebjam verslag doet van een stening in 1986 in een Iraans dorpje van een van overspel beschuldigde 35-jarige vrouw.

De stening is de dodelijke climax van haar strijd met haar man, die van haar af wil om met een veertienjarig meisje te kunnen trouwen. Omdat zij weigert te scheiden, verspreidt hij overspelgeruchten. Een tribunaal van mannelijke dorpelingen is het snel eens: stening.

The stoning of Soraya M. is geen film die om zijn filmische waarde de geschiedenis zal ingaan, het acteren is houterig en de personages zijn karikaturaal, maar om de twintig minuten durende stening. De Amerikaanse regisseur Cyrus Nowrasteh, die een Iraanse achtergrond heeft, wil daarmee een bijdrage le-

veren aan de campagne tegen stening.

Dat is wat Iran betreft gelukt, want daar zijn volgens Amnesty International de laatste paar jaar geen steningen meer geweest, al is de in 2008 door de Iraanse regering aangekondigde grondwetswijziging om de stening af te schaffen nog steeds niet bekrachtigd.

Dat *The stoning of Soraya M.* drie jaar geleden – zo oud is de film – in Amerika controversie opriep, kwam doordat producent Stephen McEveety, die ook Mel Gibsons *The passion of the Christ* produceerde, verdacht wordt van een anti-islamitische agenda.

Best mogelijk dat de producent een conservatief politiek-religieuze agenda heeft, maar dat is geen argument om een filmmaker te verwijten dat hij een walgelijke praktijk aanklaagt.

Parool
28/9(1)

JOS VAN DER BURG